

רע"פ 5641/23 - פארס אריאשי, בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5641/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: פארס אריאשי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ג 3822-06-23 מיום 03.07.2023 שניתן על-ידי כבוד השופטים א' אברבנאל, ח' זנדברג ו-מ' שרביט

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופטים א' אברבנאל, ח' זנדברג ו-מ' שרביט) בעפ"ג 3822-06-22 מיום 03.07.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט א' איתן) בת"פ 20308-04-22 מיום 09.03.2023.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון 'סגור', בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סיוע לכניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיפים 406(ב) ו-31 לחוק; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

3. בדיון מיום 10.11.2022, עת הוצג הסדר הטיעון לבית המשפט, נאמר לפרוטוקול הדיון על-ידי בא-כוח המשיבה כי:

"מוסכם כי יוטלו על [המבקש] העונשים הבאים: 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 10 חודשים יוטלו על

[המבקש] ביחס לתיק זה. מאסר על תנאי שיחולק לעוון ופשע. [למבקש] תנאי בת"פ 12-05-4791, בגינו כנגד [המבקש] מאסר מותנה בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה, וכן מאסר מותנה ת"פ 16-06-42942 בגינו כנגד [המבקש] תקופה של 10 חודשי מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה בתיק זה. מציג ר"פ אותו אגיש בדיון הבא. התנאים יופעלו בחופף ובמצטבר כך שבסה"כ ירצה [המבקש] 14 חודשי מאסר" (ההדגשה הוספה - ח' כ').

אחר דברים אלו, בא-כוח המבקש מסר כי: "הקראתי [למבקש] את כתב האישום המתוקן והסברתי לו את הסדר הטיעון. [המבקש] מסכים להסדר הטיעון ומודה בעובדות כתב האישום המתוקן". ולכך הוסיף המבקש עצמו: "אני מאשר את דברי בא כוחי ומודה באמור בכתב האישום המתוקן". לפיכך, בתום הליך זה הורשע המבקש בכתב האישום המתוקן.

4. אשר לגזר הדין, ביום 09.03.2023, במסגרת הטיעונים לעונש, ציינה באת-כוח המשיבה, בין היתר, כי:

"ביום 10.11.22 הוצג הסדר בין הצדדים לפיו [...] סך הכל ירצה [המבקש] 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וזאת בנוסף לכל עונש שנגזר עליו [...] היום [המבקש] שפוט בתיק תעבורה שם נגזר עליו 8 חודשי מאסר והעונש שלנו במצטבר. ההסדר אשר הושג בין הצדדים חורג ממתחם הענישה זאת לאור קשיים ראייתיים שהועלו במסגרת הליך המו"מ בין הצדדים ונימוקים אשר נמצאים בתיק התביעה" (ההדגשה הוספה - ח' כ').

בא-כוח המבקש השיב לדברים האמורים, באומרו:

"אני מופתע מטיעוני חברתי. ברור שההסדר הושג בשל קשיים ראייתיים וזה הוצהר לפרוטוקול הקודם בעמוד 6. אבקש לכבד את ההסדר כלשונו".

בסיום דיון זה, גזר בית משפט השלום את עונשו של המבקש, באופן הבא (ההדגשות שלהלן הוספו - ח' כ):

"הצדדים הציגו לפני הסדר ועתרו במשותף כי אכבדו, לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את לקיחת האחריות וההודאה באשמה, וכן, נוכח ההלכות המשפטיות בכל הנוגע לכיבוד הסדרי טיעון, מצאתי לכבד את ההסדר ואגזור על [המבקש] את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 10 חודשים בניכוי ימי המעצר.
2. הפעלת מאסר מותנה למשך 5 חודשים [...] כך שארבעה חודשים ירוצו במצטבר וחודש בחופף. סך הכל ירצה [המבקש] תקופת מאסר למשך 14 חודשים בניכויימי המעצר, עונש המאסר יצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה [המבקש].
3. הפעלת מאסר מותנה למשך 10 חודשים [...] לריצוי בחופף.
4. אני מצווה על מאסרו של [המבקש] למשך שישה חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים [...].
5. אני מצווה על מאסרו של [המבקש] למשך 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים [...].

5. בחלוף למעלה משבועיים ימים ממועד מתן גזר הדין, ביום 27.03.2023, הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום, לניכוי ימי מעצרו מיום 03.04.2022 ועד ליום 09.03.2023. ביום 03.04.2023 הודיע בא-כוח המשיבה כי מסכים לבקשה, ובהחלטתו מיום 09.04.2023, הורה בית משפט השלום כי: "בהסכמת הצדדים מורה כמבוקש. להודיע לצדדים ולשב"ס".

6. ביום 13.04.2023, הגישה המשיבה לבית משפט השלום בקשה להבהרה ולתיקון החלטה. לפיה: "ההסכמה נגעה אך ורק לימים בהם היה [המבקש] עצור בתיק זה ולא היה אסיר בתיק אחר". זאת, מכיוון שבהיותו עצור בתקופה בין התאריכים 09.03.2023-03.04.2022, נדון המבקש לשמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל במסגרת פ"ל 8590-10-20 (מיום 26.06.2022 ועד יום 25.02.2023), כך שקיזוז ימים אלו אינו נכלל בהסדר הטיעון.
7. בעקבות התנגדות המבקש לעמדת המשיבה, ביום 21.05.2023, התקיים דיון בבקשה בפני בית משפט השלום, במסגרתו התקבלה עמדת המשיבה. נקבע כי:
- "פרוטוקול הדיון מיום 09/03/2023 הינו ברור, וביהמ"ש כיבד את הסדר הטיעון, וגזר את הדין בהתאם לאופן בו הציגו הצדדים את ההסכמות ביניהם. יתר על כן, מעיון בפרוטוקול הדיון מיום 09/03/2023, עולה, כי ב"כ [המבקש] ביקש בשם [המבקש], לכבד את הסדר הטיעון כלשונו, וביהמ"ש כאמור גזר את הדין בהתאם להסכמות אלו. בנסיבות האמורות, אין מקום לשנות או לתקן מגזר הדין שניתן".
8. על החלטה זו ערער המבקש לבית משפט קמא. במסגרת הערעור, המבקש שב בעיקרו של דבר על בקשתו כי ימי מעצרו ינוכו במלואם, לרבות הימים אותם ריצה בעקבות עונש מאסר בפועל שהושת עליו. מנגד, המשיבה ביקשה לדחות את הערעור, שעה ששאלת תקופת המאסר שריצה במקביל לימי המעצר הועלתה במפורש בדיון שנערך בבית משפט השלום מיום 09.03.2023, וחרף כך, המבקש לא ביקש לחזור בו מהסדר הטיעון.
9. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש בקבעו כי הגם שניתן "שבדיון שהתקיים ביום 10.11.2022 לא הייתה ברורה כל צורכה מהותה של ההסכמה אליה הגיעו הצדדים. אולם, במסגרת דיון הטיעונים לעונש שהתקיים ביום 09.03.2023 הבהירה ב"כ [המשיבה] את הדברים במפורש ובצורה שאינה משתמעת לשתי פנים". והנה, חרף הבהרת המשיבה, ואף לאחר שבא-כוח המבקש טען כי "הדברים מפתיעים אותו", המבקש ביקש לקיים את הסדר הטיעון ולא הועלתה בקשה לחזרה מהודאה.
10. המבקש, המייצג את עצמו, מיאן להשלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, שלצידה הוגשה בקשה למינוי סניגור ציבורי. ביום 25.07.2023 ניתנה החלטתי לפיה אין מקום למינוי סניגור ציבורי בנסיבות עניין זה, וניתנה למבקש ארכה להגשת בקשת רשות ערעור מתוקנת.
11. ביום 15.08.2023, הגיש המבקש בקשה מתוקנת. במסגרתה, בעיקרו של דבר, שב על טענותיו כפי שהועלו בערכאות קמא, בכל הנוגע לניכוי רכיב המעצר שאותו הוא ריצה, במלואו. עוד הוסף, כי המבקש לא היה מקבל על עצמו את ההסדר אילו הוא היה מודע לאופן שבו הוא יפורש; וכי בקשתו היא "לקיים את הסדר הטיעון כלשונו", כך שאין מדובר בחזרה מהודאה בהסדר הטיעון.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור ובנספחיה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.
13. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 5875/23 שחאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (03.08.2023)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת בהתאם לנסיבות העניין (רע"פ 3444/23 שדה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (09.05.2023)).
14. הבקשה דנא אינה עומדת באמות המידה האמורות. טענת המבקש ביחס לפרשנות הסדר הטיעון, נטועה

עמוק בעניינו הפרטני, והיא אינה מקימה שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור.

אמנם, רצוי היה כי הסדר הטיעון יהיה ברור ומפורש בכל הנוגע לשאלת ניכוי ימי המעצר אשר רוצו במקביל למאסר. עם זאת, בדיון הטיעונים לעונש מיום 09.03.2023, הובהר באופן מפורש כי ניכוי ימי המעצר שעליו הוסכם, אינו כולל ניכוי של עונש המאסר שאותו הוא ריצה במקביל למעצרו. על כן, ברי כי בעת מתן גזר הדין, מהות הסדר הטיעון הייתה ברורה למבקש, והלה לא ביקש לחזור בו מהודאתו (ראו בהקשר זה: רע"פ 3864/16 בן דוד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.05.2016); רע"פ 35/15 בן ארבון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.01.2015)).

בראי האמור, גם לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק המצדיקים התערבות 'בגלגול שלישי'.

15. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"ג (21.8.2023).

שׁוֹפֵט